

HALADÁS

VASUTI
SZAK- ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP
A MISKOLCZI MAV. ALTISZTI-KÖR HIVATALOS KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐK ÉS LAPTULAJDONOSOK:

BANOVITS LÁSZLÓ

ZSIVKOVICS ANTAL

Előfizetési ára:

Egész évre 8 korona
Fél évre 4 korona
Negyed évre 2 korona

Szerkesztőház:
Miskolcz, Szemere-utca 26. sz.

Megjelen minden vasárnap.

Balesetbiztosítással:

Egész évre 14.— kor.
Fél évre 7.— kor.
Negyed évre 3-50 kor.

A balesetbiztosítás (18-tól 60 éves korig)
a »Nemzeti balesetbiztosító részve-
társ«-nál 3000 koronára halál esetre
és 3000 koronára állandó munka-
képtelenség esetére szól.

Újabb mozgalom.

Miskolcz, 1904. február 12.

—ko— Elmult a tél, a közeledő márcziusi szellő langy fuvalma életre ébreszt, tette serkent mindent. Életre ébredtünk mi is vasutasok, tette készen állunk, mert a zord tél idején a szolgálattal voltunk elfoglalva, mely kettőzött erőt követelt s most a tavasz közeledtével van időnk foglalkozni a saját ügyünkkel is. De ideje is már!

Éveken át tartó hiába való reménykedés után elértünk oda, a hol kezdtük, itt állunk csüggedten, reménytelenül elhagyatva, támasz nélkül...

Itt hagytak bennünket a többi kérelmező testvérek, a katonák, az állami és a törvényhatósági tisztviselők, megelégedetten húzódtak vissza családi tűzhelyeik mellé s csak mi vasutasok maradtunk itt, mi, a *mostoha gyermekek!*

Nincs, a ki meghallgassa a mi kérésünket, nincs, a ki érezné a mi nyomorúságunkat, csak mi rólunk felejtkeztek meg, csak minket felejtettek el...

Hittük, hogy nehéz munkánk megtermi a gyümölcsét, az állam szolgálatában állva, annak hasznára az éjjelt-nappalt egygyé forrasztva hűségesen szolgáljuk hazánkat, mi vagyunk a kenyérkeresők és mégis mi kapunk abból a legkevesebbet s bár joggal követelhetnénk többet, mint a mit mások kapnak, de azt se kapjuk, nekünk még annyit sem adnak!

A kétségbeesés, a reménytelen helyzet s ez a megaláztatás újabb mozgalomba hozta a vasutasokat. Ezt a mozgalmat, ha jogos és törvényes alapon áll és a törvény által szabott keretekben mozog, csak helyeselni kell, azt megállítani nem észszerű, de nem is lehet.

De mielőtt ez a mozgalom — mely a tisztviselőkébe az altisztek és szolgák újabb mozgalmát bele akarja vonni — megindul, annak vezetői vegyék

fontolóra vállalkozásuk erkölcsi súlyát, számoljanak a helyzettel és a következményekkel is.

Mi, a kik a mozgalom minden fázisában s mindenütt részt vettünk, a kartársak s ezzel a magunk érdekében is mindenkor a kellő buzgalommal jártunk el, felfelé a kegyet, lefelé pedig a népszerűséget soha sem hajhásztuk, kimondottuk az igazat mindig, kimondjuk most is, akár tetszik, akár nem.

Mi az újabb mozgalmat a fentebb elmondottak alapján teljesen helyeseljük, abban részt kívánunk venni. *Álljon talpra a hivatalnoki kar apraja és nagyja, egy értelemben és egy akarrattal fellépve, dokumentálja az ország színe előtt azt, hogy itt méltatlanság, meg nem érdemelt mellőzés történt.* Álljon ki a sikra az egész hivatalnoki kar, bátran, nyíltan, *ne húzódjon senki háta mögé,* védelmezze, védje a gyengébbeket, mert ekkor már

nem csak önző célokat szolgál, hanem kötelességet is teljesít, s a mit nem tudott kikönyörögni magáért, *követelje azt ki most az összesért*

Ezt követeli a hivatalnoki kar főlénye a többieken s tekintélye a többiekkel szemben.

Az észszerűség, a méltányossági szempontok azt követelik, hogy az altiszteket s a szolgálakat ne vigyük még bele ebbe a mozgalomba, ne zavarjuk meg őket esendes munkájukban és családjukban, ne tegyük ki őket, a kisebb embereket talán sokkal nagyobb és előre nem látott veszedelemnek, mint a mely minket érhet, hanem igen is, álljunk ki magunk, igazaink tudatában bátran és hisszük, hogy ennek a valóban szomorú helyzetnek a kulcsát mi magunk hamarabb megtaláljuk!

Mert hiába kötik be az Igazság szeméit, hallja a mi jajveszékélésünket, hiába dugják be a Méltányosság füleit,

TÁRCZA.

Őszi hang.

Tépett avar fölött
Búsan sikong a szél,
Halálról szól a dal,
A mely nyomába kél

Lesujtó hatalmát
Nem érzem lelkemen,
Mert én az elmulást,
Halált nem ismerem.

Habár a test kihül,
A lázas szív megáll;
Felettem tort nem ül
Irgykedő halál.

Vihar söpörje el
Lábam mulc nyomát,
A hamvadó poron
Enyészet szálljon át,

S a néma hant fölé.
Mely őrzi álmomat —
Felejtés éjjele
Boritson árnyakat:

Nem, mégse félek én,
Nem bánt a bús halál, —
Mert siromból a dal
Kitört s világra száll!...

Köszegi Endre.

A miskolezi togátusok.

— A „Haladás” eredeti tárczája. —

Irta: Putnoki Béla.

(Folytatás.)

A kilencz persely.

A togátusok!...

Ők voltak a tudományok bohémjei. Meganyi éles eszű ifju, kik a Biblia vagy a Tripartitum árnyékában kovácsolták a jövődőt Liceumlakó bús ke szegények, a kik kaczagva koplaltak és komolyan tanultak. Még a publikánusokkal sem cseréltek, a kikkel együtt hallgatták az ígét s

könnyes szemekkel látja a mi nyomorúságunkat s a rajtunk esett sérelmeket.

Oh adj Uram nekünk helyes ítélő képességet a veszélyben, adj nekünk bátor és kitartó vezéreket küzdelmünkben, hogy végre-valahára kivezessenek bennünket az ígéret földjére!

A kortúlhaladott alkalmazottak nyugdíjviszonyai.

— Irta: Angyal József. —

(Folytatás.)

Nézzük ugyanis azon tőkét, melyet egy 24 éves korától fogva alkalmazásban levő hivatalnok a mai viszonyok mellett 10 év alatt befizet s hasonlítsuk össze azon tőkével, melyet egy 50 évét meghaladt alkalmazott fizetne be ugyanazon idő alatt.

Az első évben tehát az illető hivatalnok 22%, továbbá 3¹/₂%-os járulékok fejében befizet: 96 korona 20 fillért, mely összeg 10 év alatt 5%-os kamat-kamatozás mellett: 156 kor. 71 fillérré emelkedik, míg ellenben egy az 50-ik életévét betöltő alkalmazott az évenkénti kétszeres járulékok mellett az első

évben befizetett 192 kor. 40 fillér összegéből 10 év leteltével, hasonló kamatozás mellett: 313 korona 42 fillért fizet be és ilyen hányadú befizetés mellett már tényleg indokolttá és jogossá válik azon okoskodás: hogy ha a nyugdíjintézet képesítve van arra, hogy egy 32 éves embernek 43 éven keresztül fizesse évenként utolsó fizetésének 40%-át nyugdíj gyanánt, akkor képesítve kell hogy legyen arra is, hogy egy 60 éves embernek 15 évig fizesse ugyanazon összeget, akkor a mikor az utóbbi befizetései éppen kétszeresét teszik ki az előbbi befizetéseinek. Ilyen viszonyok mellett a korlátokat képező valószínűség határainak nem szabad fennállaniok.

Szeretném részletesen kimutatni a valószínűség alapul vétele mellett fentebbi állításaim helyességét, azonban a megkívánt keret ez alkalommal azt sem engedi meg, hanem a jövőben majd tisztán a mennyiség-tani alapok figyelembe vétele mellett egész terjedelmében fogom kimutatni állításaim igazát.

A második alkalmazható rendszer pedig a kortúlhaladott alkalmazottaknak a nyugdíjintézet kebelébe való bevonhatására az lenne, ha az életév redukálnák minden egyes

a kik tudvalevőleg jól megválasztották világra jöttükkor a papájukat.

A lyceum hófehérre meszelt hat szobájában laktak a tógátusok, számszerint huszonhárman. Maguk közt Szibériának nevezték ezt a hat szobát. Egy zimankós télviz időn született meg a csufnév. Csontkeményre fagyott a Szinya patak, a jeges kárpáti szél be-be vágott a lyceum kéményén s a huszonhármat majd megvette az isten hidege. Egy forgácsszáluk nem volt, a mivel befűthettek volna. És akkor történt vala, hogy a kegyes életű Danavár Sámuel esperes uram életében tán először káromkodásra fakajtott a száját, látván, hogy udvarának kerítését istentelen latrok az éjszakában lehúzták.

A gyanu a huszonhármakra esett és tanácsuraimék is felháborodtak akkoron.

„Az becsületes város lakosainak az scholabeli immorigerus tógás ifjak által véghez vitt és ennek utána is viendő injuriáltatásokat bírák uraiméknak cenzurára venni illő dolog és rei veritate, érdemlett büntetését, hogy kiki elvegye, determináltatott.“

Csígavér! Az a fő, hogy három napig vigan lobogott a tűz a huszonhármaknál.

Az 1791 ik év december havának egy borongós napján hióhíradást vettek a huszonhármak. ríppen ebédhez ültenek, egy közülök, kinek illő porciója szokás szerint meghagyatott, a pulpitushoz lépett, hogy az ebédeles ideje alatt a

bibliából felolvasson, midőn Barkay György tógás-deák csöndet intett s emígyen szólott:

Collegák az Úrban és Werbőczyben!

Mielőtt a böles eklézsia beszélne hozzátok én mint isten kegyelméből a senior, hírmondótok vagyok.

Gyerekek, tudjátok meg, hogy mától kezdve nem kapunk vacsorát!...

A tógátusok felugráltak székeikről. A bibliás deák ijedtében feldühötte a pulpitust.

Hát ugy történt, hogy a togatusok tápláló anyjának, az alumneumnak hirtelen elfonnyadt az emlője. Szegény az eklézsia, nem bírja a deákok főzöházat eltartani. Eddig is csak az isten kegyelméből füstölgött a kéménye, amióta a helytartótanács pápistái nagy jóakarattal megtiltották, hogy civis uraimék elelmezzék a kávinista deákokat.

— Járulunk pedig az eklézsiahoz! — adta ki nyomban a jelszót a senior.

Összedugták fejüket a huszonhármak. Előkerültek a ludtollak és a kalamárisok és alig telt bele egy óra, kész volt az ifjak ékes nyelven írott relatiója.

Sok volt a panasz.

„Pro primo a vacsora-ügy, a melyhez járult, hogy a sátoros ünnepekre némely kegyes patronusok által küldött ajándék-hus s más effelek nem osztatnak ki, hanem az ünnepeket követő

kortúlhaladottnál a 35-ik évre s az évenkénti befizetések, a 35-ik életévtől eltöltött életevek kamat kamatjaival vétetnének fel. Ezen esetben a befizetések aránva a következő lenne: A míg egy 35 éves alkalmazott első évben nyugdíjjárulék gyanánt befizet 96 kor. 20 fillért, addig egy 38 éves alkalmazott befizetne 111 kor. 36 fillért, egy 42 éves 135 kor. 37 fillért, egy 45 éves 156 kor. 71 fillért stb., mely mennyiségáni alapok mellett kiegyenlíthető lenne mindazon gátló körülmény, melyek eddig megakadályozták azt, hogy 35-ik életévük betöltése után intézetünk szolgálatába lépő alkalmazottak a nyugdíjintézet tagjai lehessenek.

Az eddig elmondottak azonban csakis a jövőre vonatkozhatnak s a jelen idők suttogottjainak vigasztalást hozni nem fognak. S mikor ezekre gondolunk s ezek szomorú sorsát látjuk bekövetkezni, akkor csakis intézetünk vezetőinek jóindulatára appellálhatunk s csakis ott kereshetjük a megoldást s elmondhatjuk mi is a nagy költőnk szavaival: „Méltóságos nagy Uraink, nézzék Istent kegyelmetek“.

Irányadó vezéreszmévé fejlődött az utóbbi két évszázadban a humanizmus. Hódításai

köznapokra tartatnak fel s óh jaj, akkor is csak úgy kell koplalni, mint máskor.

Pro secundo. Kevés a promotió. Az eklézsia 1789-ben még a deákoknak járó congest-bor harmadát is a könyvtár gyarapítására fordítja vala.

Pro tertio. A deákok Sárospatakon is megkevesedvén, oda ügyekeznek, mivelhogy ott jó ünnepeket kaphatnak, úgy hogy az ottani jövedelmük vetekedik az itteni senior jövedelmével, az itt maradók pedig még a rendes grádusba sem vétetnek fel Patakon.

Pro quarto. Tengernyi a temetés és a templomi szolgálat, érette pediglen kevés a fizetés, a privatusok is csak egy huszast fizetnek egész évre. Régen névnapokon és lakodalmakon magoknak kereshettek vala, de most még kántálni sem szabad. Fizetésök is kevés, didactrumot sem szabad szedniök.“

Az eklézsia hamarosan segített az ifjak baján. Kárpótlásul megadta nekik a senior és contra-seriba választás jogát.

A huszonhárom pulykavörös lett mérgében, mikoron az eklézsia határozatáról értesült. Hisz' a senior és contra-seriba választás a multban amugy is alkotmányos joguk közzé tartozott, de a mostani sanyarú viszonyok közt még arról is lemondának, csak ne kellene koplalniok.

— El Patakra, ha elhagy az eklézsia! zúgták az ifjak, amire az eklézsia megszeppent vala és

nyomán a legáldásosabb emberbaráti intézmények egész serege létesült, a mit még évtizedekkel ezelőtt lehetetlenségnek tartottunk, azt megvalósította. Kiemelte az embert a föld sarából, felbresztette benne a jótékonyan érezni tudó lelket, felborította a leplet a nyomorról és kétségbeesésről, hogy szánakozva rajta segítsünk is. Felkereste a gyengét, az ügyefogyottat, a gyámoltalant, az elhagyatottat s megsegítette, támaszt adott neki, hogy védhesse önmagát. A m. kir. államvasutak alkalmazottainak összessége pedig a legemberfeletti erővel dolgozik nap-nap után, a lehetetlenségnek látszó feladatokat oldja meg folytonosan csak azért, hogy ezzel szolgálja a közjót, előmozdítsa a vagyonosodást, használjon hazájának és nemzetének. Sok esetben a felelősségnek oly mérve terheli, hogy bizony-bizony mondom, még az egyébb pályán működő embertársaink felelősségével való összehasonlítás is kisebbitené csak azt, vagy a mint azt egyik szakminiszterünk igen találóan fejezte ki: „Nem szabad a magyar vasutak alkalmazottainak a felelősségét az egyébb pályán működő alkalmazottak felelősségével való összehasonlítás által deruneziálni“, illő és

Szeneczey lakatosmester urammal kilencz könyvformájú perselyt készíttetett a templom ajtajaiba, amibe a hívők kegyesen adakoznának a szűkölködő togatusok számára.

Felnyitották pedig a perselyeket az ujesztendő első napján és nagy lelki szomorúsággal látták vala a togatusok, hogy tizenhét dénár, egy fületlen pityke, meg egy hervadt rózsaszál került ki azoknak belsejéből...

Eljöve a farsangidő is és a mi togatusaink sorsa csak nem fordult jobbra.

Történt vala akkoron, hogy a városi tanács, a kinek a huszonhármak, úgy látszik, nem egyszer borsot törtenek az orra alá, jónak látta akkép' határozni, hogy a farsang mulatozásain a scholabeli togatus-ifjak közzül egy időben mindig csak kettőnek legyen szabad megjelenniök és akkor is „tisztességes főhajtással üdvözöljék a társaságot“.

A huszonhármak keserű pohara kicsordult.

Elfordultanak tőlük az egyháziak, világiak? Jó!

Barkay György tógás-deák hushagyó keddelutánján összeverbuválta az ifjakat és mire hetet kongattak az avasi toronyban, a huszonhármak a hulló köd fátyolában bukdácsolva már valahol a szerencsi uton haladtak Patak felé!...

Elmentek a togatusok.

(Folyt. köv.)

jogos lenne tehát, hogy ezen intézet minden egyes alkalmazottja minden időkre biztosítva legyen.

Sajnos, nagyon sajnós, hogy ma még csakis vezető köreink jóindulatára appellálhatunk ebben a tekintetben, de reméljük a legjobbat, hogy addig is, míg ezen ügy végleges rendezést nem nyer, jó helyre fordulunk jogos kívánságainkkal s reméljük a legjobbat, hogy a legközelebbi jövő vigaszt és megnyugvást fog hozni mindazoknak, kik egy emberélet kemény és fárasztó küzdelmeiben megőrölt idegekkel, elerőtlenedett karokkal, testben és lélekben meggyötörve egy bizonytalan jövő kínos sejtelmeivel szívükben végzik mindennapi feladataikat.

(Vége)

Bajor és svájcei vasutak.

(Folytatás.)

Lindauban hagytam el a bajor vasutakat, de nem mulaszthatom el, hogy meg ne emlékezzem egy érdekes utitársunkról, illetve egy egész érdekes utazó csoportról, mely furesa öltözetével általános szenzációt keltett az utasok között.

Bécsből Münchenbe utaztunkban a k. k. Stb. hosszú négytengelyű kényelmes kocsijában világos kozmopolita társaság foglalt helyet. Csak abban a fülkében, a hol mi elhelyezkedtünk, három nemzet volt képviselve. Volt egy amerikai az egyesült államokból, egy bajor és hárman magyarok, azonkívül oroszok, szerbek és osztrákok is voltak a kocsiban.

Egyszerre Iharos barátom figyelmeztetett, hogy két görög jelmezű hölgy jelent meg a Perronnon, mire azonban kitekintettem, már a hölgyek nem voltak láthatók.

Később azonban újra megjelentek. Egy fiatal szép alakú hölgy és egy idősebb kevésbé csinos és már élte delén túl levő Socrates kedves nejeire emlékeztető megjelenés volt a Perronnon, mind a ketten teljesen ó-görög viseletben, mely azonban a téli évszaknak megfelelően ujjakkal volt ellátva s a sandal alatt is harisnyát viseltek, fejük bubján kis kerek sapka volt, mely azonban a fej elejét egészen szabadon hagyta. Az ifjabbik festői megjelenés volt. Az utasok mind az ablakhoz tódultak.

A két hölgy elébb fel s alá sétált a waggonok előtt, majd a mi kocsinkban foglalt helyet, ahol folytonos és élénk érdeklődés tárgyát képezték.

Az ifjabbik végig feküdvén az I-ső osztályú fülke pamlagában különféle plasztikus pózokban gyönyörködtette az utitársakat, az ó görög jelmezű festői redőkben omlott rajta végig.

Később megláttuk a társaság többi s vagy 10 tagját, kik felnőtt férfiak, serdülő ifjak s gyermekek voltak szintén mind ó görög jelmezben, de inkább komikus hatást keltettek mindenik-

ben. Ezek egy másik II-od osztályú kocsiban foglaltak helyet.

Kíváncsiságunkra megtudtuk, hogy az érdekes csoport Izidora Dunean volt, a híres tánczosnő társulatával, a kiról most berlini szereplése alkalmából sok mindenfelét olvashattunk a lapokban és a ki így terjesztette a recslámat még utközben is, a midőn Münchenben kiszállottak, olyan nagy csoportosulás támadt körülöttük, mint nálunk valami vásáros komédiás trup körül, de volt is némi hasonlatosság bennük.

Bajorország és Svájc, valamint Baden és Ausztria között a bodeni tavon át a vonatcsatlakozásokat hajójáratok tartják fenn, melyek Lindau—Bregenz—Rorschach, Lindau—Roman-schorn, Lindau—Konstanz között és viszont közlekednek az utóbbi hajójárat a part mentén fekvő württembergi vasútállomásokat is érinti.

A hajók a különböző vasuttársaságok tulajdonát képezik és azokra bármelyik vasuttársaság adhat ki szabadjegyet, mi jegyeinket a „Schweizerische Bundesbahnen“ igazgatóságától kaptuk.

A hajók igen kényelmesen vannak berendezve. Mi az utat Lindautól Konstanzig a K. K. vetterreichische Staatsbahnen Maria Theresia nevé gőzösen tettük meg.

A hajókon I. és II. osztály van; az I. osztályú rész kényelmes, jól fűtött, szép termekből áll, külön női és dohányzó teremmel és a hajó végében van, a felette lévő nyitott fedélzet is az I-ső osztályhoz tartozik. A II-ik osztályú rész a hajó elején lévő nyitott s a mögötte lévő zárt fedélzet részből áll.

A hajón posta is van, melyen — tekintettel arra, hogy a bodeni tó nemzetközi terület, a tavat környező Bajorország, Württemberg, Baden Svájc és Ausztria államok bármelyikének postabélyegével adhatók fel levelek.

Konstanczba megérkezve, badeni területre lépünk, innen azonban már direct vonatok indulnak Svájcba és a „Schweizerische Bundesbahnen“ külön is látja el a saját szolgálatát.

Konstanz igen érdekes régi város s nem mulaszthatom el, hogy legalább néhány szóval meg ne emlékezzem róla.

Legnagyobb s legérdekesebb nevezetessége az Insel-Hotel, mely hajdanában dominikánus zárda volt, s mely teljes épségben van fentartva, csak azt csudálom, hogy a badeni kormány — tekintve az épület műtörténeti nagy értékét — nem tartja mint ilyent fel, hanem megengedte, hogy azt szállodának használják.

Ebben az épületben tartották ama híres konstanzi zsinatot, amelyen résztvett a pápa, a német római császár, fejedelmek s bibornokok a világ minden részéről.

Az a terem, a hol hajdan a zsinatot tartották s most a szálloda hangverseny terme, a falakat régi freskok borítják, melyeket azonban kímélés czéljából felemelhető tapéta mezők takarnak el.

(Folyt. köv.)

A füleki máv. altisztek bálja.

Jóslatunk beteljesedett, a füleki máv. altisztikarnak e hó 6-án megtartott bálja ugy erkölcsileg, mint anyagilag a legfényesebben sikerült. A bál sikerében kételkedni sem lehetett, mivel annak védnöke a köztisztletben és szeretetben álló *Palásty József* ellenőr, állomási főnök, főrendezője pedig *László Gyula* hivatalnok volt.

Az egyszerűen, de finom izléssel diszitett tánczterem már a 303. sz. vonat megérkezése után megélénkült, a midőn a zólyomi vendégek *Melicher János* és *Schwarz Adolf*, a losoncziai pedig *Andrejkovics Bódog* vezetése alatt megérkeztek.

Pontban 8 órakor, a Rákóczy-induló lelkes hangjai mellett lépett a bál védnöke, karján bájos nevével a tánczterembe, mire a párok tánczra perdültek.

Szünet alatt zsufozásig megtelt a diszes étterem s megindult a szebbnél-szebb felköszöntők árja. — Az első felköszöntőt *Schwarz Adolf* mondta a miskolczi üzletvezetőség szeretett főnökére *Görgey László* üzletvezetőre, *László Gyula* hiv. a füleki altisztikarra, *Dr. Neumann Henrik* máv. orvosi tanácsadó-helyettes *Palásty* állomási főnökre, *Melicher János* az üzletvezetőség megjelent képviselőire *Bernhardt Raphael* számosztály-főnök felügyelőre és *Zsivkovics Antal* ellenőrré, *Andrejkovics Bódog Görgey László* üzletvezetőre és *Kollmann Károly* főellenőrré, *Závodszy József* a „Haladás“ szerkesztőségére, *Bartkó Andor* a vendégekre stb. stb. Midőn pedig szünóra után a közönség a tánczterembe bevonult, a figyelmes rendezőség oly kellemesen lepte meg, a melyre szívesen gondol vissza minden jelen volt még hosszú idő után is. Ekkor lépett a rögtönzött emelvényre *Sipos Juliska* kisasszony, egy bájos fiatal leány (Zólyomból) s a „Menyasszony“ című monológot keresetlen bájjal s oly meleg közvetlenséggel adta elő, hogy a műélvező közönséget nem csak előadás után, de közben is lelkes és hálás tapsra ragadta. Reméljük, hogy *Sipos* kisasszony fényes tehetségéről és sikereiről lesz még alkalmunk máskor is szólni.

Ezután ismét kezdetét vette a táncz s járta a fiatalság kivilágos-kivirradtig! A négyeseket 64 pár tánczolta. A megjelent szép-

séges asszonyok és leányok közül a következők neveit sikerült feljegyeznünk:

Asszonyok: Özv. *Andorné, Albach Árpádné, Andrejkovics Bódogné, Brüller Kálmánné, Dollár Károlyné, Eötvös Györgyné, özv. Fellner Árpádné, Faragó Mihályné, Faragó Sándorné, Förster Gáborné, Hartzler Tiboldné, Kéri Józsefné, Krieglér Károlyné, Kufler Edéné, Illés Józsefné, Lukovics Atilláné, Meliska Samuné, Melicher Jánosné (Zólyom), Misyey Györgyné (Losoncz), Noskó Mihályné (F.-Püspöki), Palásty Józsefné, özv. Szalainé, Schneider Károlyné, Serly Lajosné, Szabó Antalné, Szemere Gyuláné (Losoncz), Závodszy Józsefné.*

Leányok: Angyal Gizella és Albinka, Dollák Anna, Eötvös Róza és Mariska, Faragó Juczika, Fellner Jolán, Hammermüller Fáni (S-Tarján), Kelényi Aranka (Besztercebánya), Noskó Etelka (F.-Püspöki), Pupák Gizella (Simonyi), Puskás Rózsá, Szabó Gizella, Schwarz Irma, Sipos Juliska (Zólyom), Szalai Mariska, Szemere Juliska (Losoncz), Streiher Irén (Ausztria), Telek Anna, Valonics Edit (Ausztria).

Felülfizettek: Martonfalvy főszolgabíró 10 kor., Palásty József 7 korona, „Haladás“, Schwáb Gusztáv 5—5 kor., Hartzler Tibold, Kun Bertalan 4—4 kor., Andor Ernő, Faragó József 2—2 kor., Bernhardt Raphael, Molnár Béla, Kádár N., László Gyula, Wolf Jakab, Eötvös György, Breuer Árpád, Strausz Mórész 1—1 koronát, melyért a rendezőség ez uton mond hálás köszönetet.

A végén említjük meg, pedig ezzel kellett volna kezdenünk, hogy a derék füleki altisztikar ez alkalommal is egy nemes czél eléréseért lépett tánczba, melyhez különben a mostani szomorú időkben kedve sem lett volna . . .

A jótékonyág oltárán áldozott itt is, mert egy alapot létesített a helyi elszerencsétlenült alkalmazottak segélyezésére, hogy kétszer adjanak azoknak, a kiknek gyors segélyre van szükségük, a kik abban a pillanatban kétszeresen érzik a nyomor súlyát.

A kezdeményezésért dicséret illeti meg *Palásty József* állomásfőnököt s a kivitelért a derék rendezőséget.

A kitünő ételeket és italokat *Reichel József* vasuti vendéglős szolgáltatta, a felszolgálás mintaszerű volt.

HETI KRÓNIKA.

Elindultak hát a büszke harci gályák
S napkelet fiai emelt fővel várják...
Kitört a háboru, de a japán edzett,
Vethet is magára az orosz keresztet...
Az atyuska noha győzelmeket áhit,
Pusztítja a japán pánczélos flottáit.

Szomoru színjáték kezdődött a héten:
Egy bíró bűne a maga szennyesében...
Sírhat Themis, hisz' a legczudarabb gazság,
Hogyha árucikk az ítélet, igazság...
S a külföld szereti részből az egészet
Itélni, méltán bánt most a szegényérzet!

Uj áldozatja van a párbajozásnak,
De sirt most az egyszer nem férfinak ástak...
Egy szép uriaszony lenn a délvidéken
Azon mód' szörnyet halt minap ijedtében
Amint meghallá, hogy párbajra hívták ki
Ifju férjét, ki már sirhantjához jár ki...

Moszkvában történt. A városi színházba'
Fényes közönség volt, amely megújrázta
A tenoristának híres belépőjét...
De a színész ur már bevett egy kis lőrért,
Fogta magát és a sugólyukhoz lépett
S csunyán összeszidta a t közönséget.

Egy fess huszártisztról szól e gyászos nóta,
Pár héttel ezelőtt még délczegen róttá
Budapest utczáit. Örökké mulatott,
Majd egyszer hire ment, hogy erkölesi halott...
Sikkasztott s Berlinbe — sors tragédiája —
Szemetesládában akadtak reája.

En ok nélkül senkit soha meg nem bántok,
De már az skandalum, hogy a guvernántok
Szintén kongresszusra gyűlnek-gyülekeznek,
Az orrukra egy nagy pápaszemet tesznek,
Sípognak-sápnognak, hogy a pénzük kevés...
Kén' egy kis ifjuság s **fizetésrendezés**.

Passe-partout.

HIREK.

* **Hymen Balázs** Jenő gálszécsi állomási főnök, **Balázs Miksa**, a miskolczi-gömöri pályaudvar állomás kedvelt főnökének fia, február hó 21-én tartja egybekelését **Propper Mór** ólubli birtokos szép és művelt leányával, Annuskával. Az igaz szerelemből kötött frigyhez a jóbarátok és ismerősök őszinte jókívánságai fűződnek.

* **A „Mayerik egyesület”** f. évi márczius hó első felében tartja évi rendes közgyűlését. A közgyűlés napirendjének egyik legfontosabb pontja lesz az igazgatósági tagok választása. Mint értesülünk, az egyik igazgatósági tagságra az egyesület vezetősége hivatalosan

Luger Camillo s. titkárt jelölte ki. E jelölésnek annál is inkább örvendünk, mert nemcsak egy, azon tisztségre valóban érdemes férfi személyéről van szó, hanem azért is, mert az egyesület tagjainak körében is mindenütt osztatlan meglepedést kelt Luger Camilló jelölése. Hisszük, hogy a közbizalom imponánsan fog mellette a közgyűlésen nyilvánulni.

* **Jubiláló mozdonyvezető.** **Szoyka Károly**, a dobsinai fűtőháznál beosztott főmozdonyvezető f. évi február hó 12-én töltötte be szolgálatának 25-ik évét, mely alkalomból pályatársai kedélyes lakomát rendeztek tiszteletére s egyuttal értékes gyűrűből és albumból álló ajándékkal lepték meg. A derék mozdonyvezető meghatóttan mondott köszönetet az ünnepeltetésért. A szép számú társaság kedélyes hangulatban a késő éjjeli órákig maradt együtt.

* **Letartóztatott vasuti alkalmazottak.** Két önmagáról megfélekedezett vasuti alkalmazott a közel napokban súlyos büncselekmények elkövetése miatt a csendőrség kezébe került. A szomoru híreket intő például azoknak, kiket a könnyelműség rossz társaságba sodort s erőn felüli költsékezésbe kergetett, alábbiakban regisztráljuk:

Bartucz Gyula ruttkai távirás-gyakornok költséges uri passzióinak kielégítésére nem tudván magának kellő fedezetet találni, hogy a szükséges pénzt megszerezze, súlyos bűnre vetemedett. Három felettes hivatalnok nevének felhasználásával váltót hamisított, a pénzt a takarékpénztártól felvette s mikor fizetésre került volna a sor, bűne kiderült s miután az ügyet nem tudta rendezni, önként jelentkezett a csendőrségnél, mely letartóztatta.

A másik áldozat **Vámos István** rozsnói rakfelügyelő-gyakornok, a kit szintén a könnyelmű élet vitt a bűnre. Pénzre lévén szükségére, úgy segített magán, hogy lakótársa távollétében annak ládáját feltörte és abból 30 koronát kivett. Feljelentés folytán letartóztatták, de óvadék letétele mellett a bíróság szabadlábra helyezte.

* **Hirtelen halál.** **Parrag János** 46 éves kocsis tisztitót a nyugati pályaudvar egyik személyszállító kocsijában halva találták. Söprés közben szívszélhűdés érte. Holttestét a morgue-ba szállították.

* **A budapesti M. Á. V. Altiszti Kör táncszépe.** Kedélyes táncmulatságot rendezett helyiségében a budapesti M. Á. V. Altiszti Kör. A kör helyiségei ez alkalommal zsúfo-

lásig megteltek Ezen az estén a merev, ki-mért udvariasságnak nem igen jutott helye, annál inkább a tánczos jókedvnek.

* **Leégett őrház.** A Józsefvárosi pályaudvaron szerdán délelőtt a váltóór házikója, amely fából épült, ismeretlen okból kigyuladt és leégett. A tüzet a VIII. kerületi tűzoltóság oltotta el.

* **Váltóhamisító vasuti tisztviselő.** Predealban Witt Emil aradi vasuti tisztviselőt atyja nevére elkövetett váltóhamisításért letartóztatták. A feljelentést saját atyja tette ellene.

* **Vasuti katasztrófa Torontóból** érkezett távirati jelentés szerint a Kanada-Pacifik vasut két személyvonata összeütközött. Kilenec személy szörnyet halt, négyen pedig megsebesültek.

* **A kereskedelemügyi minisztérium új ügybeosztása.** A kereskedelemügyi minisztériumban új ügy és személyzeti beosztás lépett életbe. Az új beosztásnak szembetűnő eredménye, hogy az eddigi 16 szakosztály helyett most csak hét; az eddigi 33 ügyosztály helyett csak 24 ily osztály lesz s ezzel megszűnik az az állapot, hogy a minisztériumban például három utügyi, négy vasuti és négy ipari szakosztály volt, ami az ügymenet gyorsaságát akadályozta. A beosztásban kifejezésre jut Hieronymi miniszternek az a törekvése, hogy az adminisztráció ne csak jó és igazán szakértő, hanem lehetőleg gyors is legyen és a felesleges munkaerő felszabadíttassék.

* **Vasuti szerencsétlenség.** Varsóból jelentik hogy a Visztula-vasut dombrovi keresztezésénél Malchow és Chencziny állomások között egy személyvonat kisiklott, minek következtében négy utas életét veszítette, harminczhárman pedig megsebesültek.

* **Postások szövetsége.** A magyar kir. posta és távirdahivatalnokok országos mozgalmat indítottak egy országos postaszövetség megalkotása iránt. A szövetség a postás-kar érdekeinek hathatós védelmét és propagálását tűzte ki célul. -- Hát a vasuti alkalmazottak körében mikor történik már meg a kezdeményezés hasonló szövetség létre hozása érdekében?

* **Kirabolt vonat.** Brüsszelből jelentik, hogy az onnan Párizsba indult vonat postakocsiját Brüsszeltől husz kilométernyire hat utasnak öltözött rabló teljesen kirabolta. A kocsiiban levő hivatalnokokat a rablók revolverekkel hallgatásra és tétlenségre kényszerítették. Több hivatalnokot, úgy látszik, meg is öltek, mert még két hivatalnokot súlyosan sebesült állapotban találtak meg a kocsiiban, a többinek nyoma veszett.

* **Kisiklott amerikai vonat.** Halifaxból (Uj-Skóczia) jelentik: A Boston és Montrealba menő interkoloniális vasut, mintegy 40 mérföldnyire innen, kisiklott, miközben két ember halálosan és husz ember — köztök néhány életveszélyesen — megsebesült.

* **Az eger—vadnai vasut** ügyében a napokban küldöttség járt az egeri polgármester vezetése alatt a miniszternél és gróf Serényi Béla államtitkárnál. Mindenütt kedvező választ kaptak, megígérték, hogy ők is azon lesznek, hogy a vasuti vonal minél hamarabb kiépülhessen.

* **A vonat kerekei alatt.** Jakovszky János téhányi lakos, a kassai gázgyárnál munkás, feleségével, aki dohánygyári munkásnő szerdán délután 1 órakor a munkába siettek, és hogy utjukat megrövidítsék, a kassa oderbergi vasut sinein haladtak. A Lajos-forrásnál levő kanyarulatnál nem vették észre a vonatot, mely teljes sebességgel haladt, úgy hogy a gépésznek nem volt ideje sem fékezni sem fűtteneni. A vonat teljes erővel nekiment Jakovszkynak és testét teljesen összeroncolt. Feleségének sikerült az utolsó pillanatban félreugornia, de az ijedség miatt összeesett. A holttestet és az ájult asszonyt Téhányba vitték

* **Találmány a vasuti kisiklás ellen.** Érdekes vasuti találmányát ismertette meg Schilhán János, a déli vasut főmérnöke és fűtőházi főnöke, a Magyar Mérnök és Építész Egyesületben. A találmány újfajta vasuti váltószerkezet, melynek az eddigi váltószerkezetekkel szemben az az előnye van, hogy a vonat kisiklását még abban az esetben is lehetlenné teszi, ha a váltó nyelve, valami közéje és a sín közé jutott akadály miatt, nem tud a sínhez pontosan simulni. Az eddig alkalmazott váltószerkezetnél az ilyen esetekben a kerékkarimák szétrombolták a váltót és a kocsik leszaladtak a sinekről; szóval kisiklottak. A déli vasuton tett kísérletek azt mutatták, hogy a Schilhán-féle váltószerkezet alkalmazásával a kisiklás lehetetlen, mivel ennél a kocsikerék karimája egy — a váltó nyelvéből, megfelelő kivágás révén, kiképzett — lejtőn a sínre visszaveztetik. Az új találmányt ugy a déli, mint az államvasutakon alkalmazni fogják.

* **Dijkedvezmény a vásárcsarnokok vasuti szállítasanál.** A kereskedelemügyi miniszter leiratot intézett a székes-főváros törvényhatóságához, hogy a magyar államvasutakra szóló, ugynevezett vásárcsarnoki dijkedvezményt az 1904. évi márczius hónap végével meg szándékozik szüntetni. A miniszter elmondja a leiratában, hogy a kormány ezt a dijkedvezményt eredetileg azzal a célzattal adta meg, hogy a vásárcsarnoki intézményt a kezdet nehezségei közepette támogassa, tehát csak ideiglenesnek tekintette. Azóta a

vásáresarnoki intézmény megszilárdult s így kedvezményt nem igényelhet. A miniszter azonban, mindamelllett, hogy a kedvezményt meg szándékozik vonni, előbb tájékoztatást akar szerezni minden irányban s ezért felhívja a főváros hatóságát, hogy a február 15-ikére a miniszteriumban összehívott értekezletre küldje el a képviselőit.

* **Hogyan utazik a király?** A következő érdekes adatokat olvassuk erről a „Magyarország” és a „Nagyvilág”-ban. Az érdekes iránt vonzódó természetünknek a kérdés feltevése már magában elegendő, hogy kíváncsiságunkat felköltse: Hogyan utazik a király, a kényelemnek melyik fokozatát nyújthatja a modern technika minden vívmánya és a fényűzés, pompa, csillogás és dísz milyen nemével juttatja kifejezésre a M. A. V., hogy most legalkotmányosabb uralkodója veszi igénybe Stephenson óriási találmányát? A király magyarországi utjai számára két vonatja van az Allamvasutaknak: I. a kis udvari vonat és II. a nagy udvari vonat. Előbbit rövidebb utakra használja a felség, míg az utóbbit a nagyobb távolságok beutazásánál veszi igénybe. A kocsik között van a király kisebb és nagyobb termes kocsija, a királyi herezegek részére három, az udvari kíséret részére két termes kocsis és ezenkívül étkező és hálókocsi, valamint külön kocsik az udvari szolgálak, ugyancsak a konyha és a podgyász részére két két kocsis. A vonatot kísérő vasuti személyzet rendszerint az elnök-igazgató kocsiját használja, melyből a főhadsegéd szobájába és a mozdonyra telefon szolgál, hogy a felmerülő utasításokat fogatosíthassák. A nagy termes kocsis egy előszoba formájú belépőből, a főhadsegéd szobájából áll, mely mögött még két fülke van részben a toalet és részben a szolgálattelvő vadász számára. A kocsis belseje díszes faragvány ezüst-, gyöngyház- és elefántesont-betéttel. Az oldalfalakon kiképzett fülkékben majolika-vázák állanak, míg a tetőzetről aranyozott bronzesillár karjai nyulnak alá. A pamlagok és karosszékek olajzöld posztóval vannak bevonva és helyenként selyemmel himezve, vagy paszománnyal díszítve. A függönyök és drapériák himzett zöld selyemplüsből készülnek. A butorzat kiegészítő része a terem padlóját borító nehéz szmirna szőnyeg. Többé-kevésbé hasonló a többi kocsis berendezése is. Az udvari vonat a maga tökéle-

tes felszerelésével kizárólag a magyar iparművészet dicsőségére szolgál, mert az utolsó szegig magyar ipar terméke.

* **Az ingatag erkölcs.** A khinai keleti vasut gőzhajós társasága ugyancsak szigorúan veszi az erkölcsöt. Mint mandsuországi lapok írják, a gőzhajós társaság kapitányai rendeletet kaptak, hogy vizsgálják meg a hajóra szálló hölgyek erkölcsét és „sorting lady”-t vagyis olyan nőt, akinek az „erkölcse ingatag”, ne bocsássonak a fedélzetre. A tengerészkapitányok most kétségbe vannak esve, hogyan tegyenek eleget a rendeletnek és hogyan vizsgálják meg, melyik hölgy nem ingatag — a hajón! Ha ezt a vasutakon is behoznák, ajánlatosnak tartanánk az utasnőket előzetes vizsgálat alá bocsájtani, a vizsgáló bizottság tagjai kinevezett vasutasokból állana, de csak a IV. rangfokozaton — alul.

Vasuti kocsik aluminiumból A francia államvasut tiz személyszállító kocsit csináltatott — aluminiumból, melyekkel a minap tettek először kísérleteket. Az érdekes kocsiknak mindazon részei, melyek eddig vasból, vörös és sárgarézéből lettek előállítva, aluminiumból készültek, a tengelyek kerekek, rugók, fékek és a kapcsoló szerkezeten kívül. Az ilyen kocsis az alumínium könnyűségénél fogva 30 métermázsával könnyebb a mostaninál; minthogy pedig Franciaországban egy vonat átlag 20 kocsiból áll, a vonat egész sulya 600 métermázsánál lenne kevesebb, ami nagy különbözetet jelent. Hogy az alumínium-kocsik olyan tartósak lesznek-e, mint a mostaniak, azt csak a hosszab használat fogja megmutatni. Hogy mennyire alkalmas az alumínium vasuti kocsik gyártására azt legjobban a francia szaktudósok véleményéből állapíthatjuk meg, kik az első kísérlet után a vasutiügyi minisztert arra kérték, — hogy ha a francia közlekedésügynek értékes szolgáltatást akar tenni — ezentul csakis alumínium vasuti kocsik gyártására adjon engedelmet.

Tarka élet.

A „fangó”.

Február 13.

Vasutasokból álló kedélyes társaság ült együtt a fehér asztalnál. Vidám poharazás közben komoly dolgok is szóba kerültek, így többek között egyik ismert pályatorvosunk, ki a szenvedő emberiség érdekében kifejtett tevékenységével minden áron ki akarja vinni az „egri” nevet, — elbeszélte nagyszerű terveit az általa létesítendő szanatóriumról.

A dolog leginkább érdekelte az egyik tehetséges, de fiatal orvosi tanácsadót, a ki nem átalotta azt sem, hogy a sanatoriumot érintő részletkérdéseket intézzen az alapítóhoz.

Készséggel megkapta a felvilágosításokat minden kérdésre s így azt is megtudta az érdeklődő, de gyórként jó hangulatban levő társaság, hogy az új sanatoriumban a „fangó” néven ismere es iszapból készült fürdőkúra is be lesz vezetve.

Sok elismerő és tréfás megjegyzés hangzott el ezen kijelentésre, csak a fiatal orvosi tanácsadó mosolygott gyanusan a bajusza alatt, amit utóvégre megtéhet, mert még nem nyirja a bajuszát.

Am ez a gyanus mosoly nem maradt következmények nélkül, amit a társaság beavatott tagjai különben előre tudtak, mert az orvosi tanácsadónál minden vicezet ilyen mosoly szokott megelőzni.

Mikor aztán a rövid, de nem kínos csend beállott, az orvosi tanácsadó is megtette a maga észrevételét a „fangó”-ra:

— Ugy hiszem, mondá, hogy nem annyira *fangó* üzlet lesz az, mint inkább — *fangó!*

A társaság nevetett rajta, de én azt hiszem, hogy az orvosi tanácsadóból csak az irigység beszélt.

Fulánk.

CSARNOK.

A miszép Roseanvec grófunk.

Irta: Souvestre Emil.

(Folytatás.)

Mariannie a parasztok réme volt, a kik boszorkánynak nevezték s keresztet vetettek magukra, mikor vele találkoztak.

Most hallgatag, komor volt; feledte danáját s a vihar dudolása közepette is valami idegen zajra látszott figyelni, a mi a szél zúgása közé vegyült.

— Jakab — szólalt meg egyszerre — itt vannak, hallom őket.

A márki felriadt s gyorsan körültekintett.

— Mi baj hát?

— Semmi — felelte Johanna — Mariannie álmodik.

— Mariannie nem álmodik — válaszolta az öreg, kiegyenesítve meggörnyedt, magas termetét. — Mariannie nem álmodik, hallja és látja...

— Mit látsz hát? — kérdezte a márki mosolyogva.

De az agg nő nem zavartatta magát e közbeszólás által, egészen felegyenesedett és szeméit a tűzre függesztve, nyakát előre nyújtva folytatta:

— Nagy szerencsétlenség fenyegeti Roscanvecet, mert a nagy fekete sátán óriási léptekkel közeledik. Egyik kezében üszköt hoz, a másikban vértől csorgó tört. Ime sujt s útéseitől megrendül a vén kastély. Belép,

mindenki fut előle. Vigyázz Roscanvec, vigyázz magadra, téged is elér a karja, téged is, fehér galamb; mit is akarsz te itt? Fuss! mig van időd... De nem a szörny elér, itt mindenki meg fog halni s a szép kastély helyét csupán füstölgő romok fogják jelezni.

Es az öreg kimerülve, lihegve visszahanyatlott székébe; arcára visszaült az előbbi szenvtelenség s ajkai újra kezdték az egyhangu danát:

„Dalolok éjjel, dalolok nappal s mégis szomorú az életem.”

A két szemtanu félelemmel nézte ezt a különös jelenetet; mert az örült szavai borzalmas sejtélemmel töltötték el lelküket.

Abban a pillanatban, mintegy válaszul gondolatukra, rettentő csapás rengette meg a kastély külső kapuját.

Mindketten bátrak voltak, de mégis mintha hideg vas járta volna át a szívüket.

A vén Mariannie mitsem hallott; csak mormolta tovább danáját.

Először márki nyerte vissza hidegvérét s felállott, hogy maga győződjék meg a zaj okáról. Alig érkezett az ajtóhoz, mikor egy legény jelentkezett.

— Ki zörget ily veszettül, Vonuic?

— Márki ur, egy sebesültet hoznak.

— Miért nem nyitok hát ajtót?

— Hát, hát...

— Mióta van zárva Roscanvec ajtaja valaki előtt, a ki tüzhelyéhez bebocsátást kér?

— Igen márki ur, de hát az egy kék.

— Kék — ismétlé a Márki, Johannára tekintve.

— Barát, vagy ellenség, mindegy, ha meg van sebesülve, — mondá Johanna.

— Igazságod van Johanna. Segélyt kell neki nyujtanunk. Bocsássák le a felvonó hidat, mert Isten rendeli, hogy kövessük a samaritánus példáját.

— De mégis...

— Engedelmeskedjél Vunic, vagy különben magam megyek kinyitni.

A legény távozott, bárha nem tudta megérteni, hogy egy kéknek hogyan lehessen ajtót nyitni.

A sebesült alig huszonöt éves fiatal ember volt, tépett hadnagyi egyenruhában. Két bourbonista vezette. Ott találták az erdőben.

— Isten hozott, idegen — szólott hozzá a márki — ne láss itt mást, mint barátságos arcot; itt mindenki kész neked segélyre lenni.

A fiatal ember meghajtotta magát, de a nagy vérvesztés folytán beállott gyengeségtől nem tudott szólani.

Ugy ápolták, mint családbelit s a gondos ápolás mellett esakhamar a javulás utján volt.

(Folyt. köv.)

Innen-onnan.

Jön a király.

Gizike: Szabad inteni a királynak?

Pistike: Szabad hát... de csak tiszta zsebkezdővel.

A borbélynál.

Ur: Hát nekem sohasem lesz erős szakállam, mondja?

Figaro: Bizony úgy látszik, uram, kérem ássan.

Ur: Pedig édes apámnak erős ám a szakála!

Figaro: Hm. Az iflur inkább az édes mamájára ütött.

Öröm.

A: Örvendetes eseményre van kilátásom.

B: Mi történik?

A: Válok a feleségemtől.

A népkonyhából.

Szocialista (magában dörmög): A leves ma megint olyan, mint a mosogatólé, míg egyszer majd mi meg nem főzzük nekik a — fekete levest.

Vigécz viczez.

A: Én már hatvanöt éves vagyok és még mindég vígan utazom.

B: Jól konzerválta magát.

A: Nem esoda. Spirituszban utaztam mindég.

A naiva

Ur: Mindig olyan szende, félénk a barátnője?

Iren: Igen, mert nagyon sok futkosás volt az apasági perben.

Felháborodás.

Ifju: Ó, kisasszony, önnel úgy élnék, mint a paradicsomban...

Kisasszony: Menjen, maga illetlen ember!

Óvatosság.

Béla (óvatosan): Igent mondana, ha megkérném?

Vilma (még óvatosabban): Megkérne, ha igent mondanék?

A mai asszonyok

Férj: Töltöttél nekem cigarettéket, asszonyka?

Feleség: Igen, vagy negyven darabot.

Férj: De hol vannak? Itt csak két darabot látok.

Feleség: Hát a többi elszivtam.

Sóhaj.

Ó, be jól meg tudnék élni az adósságom kamataiból.

Hosszu csókok idején.

Ella: Csókolj meg még egyszer, édes.

Duczi: Nem lehet, drágám, tíz perc múlva el kell mennem.

Átérti.

Tanító: Nos fiam, átérted-e, hogy miért foglak megverni?

Fiu: Igen, mert a tanító bácsi erősebb.

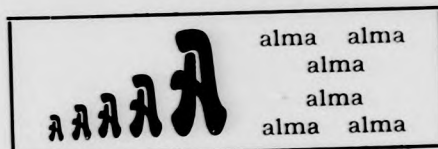
A társaságból.

Ostoba beszéd az, hogy nekem szerencsém van a nőknél. A nőknek van szerencséjük nálam.

FEJTÖRŐ.

— Lapunk olvasóitól szívesen közlünk rejtvényeket. —

Betűrejtvény.

A talány minden megfejtője, ki pontos címét közli s csomagolási és pósta díj tejében 50 fillért beküld, jutalmul egy értékes könyvet kap.

Az 50 fillér bélyegjegyekben is beküldhető.

Megfejtési határidő február hó 25. A talány megfejtését február 28-iki számunkban fogjuk közölni.

A „Haladás” 5-ik számában közölt képtalány helyes megfejtése:

Óramutató.

A beküldött 37 megfejtő közül nyertes lett Nagy Endre, kinek címére Szüts Jenő „Pokol” című regényét postára tettük.

Szerkesztői üzenetek.

Kiváncsi. 1. A XXIV 226. sz. szabályzat (az utánfizet-sekről) 49. lapján IV. eset. Tehát önnel szemben jogtalanul jártak el 2. A családtagok évenként két utazásra kapnak szabadjegyet Ha az említett esetben a jegy még a múlt évben állított ki, akkor érvényességének tartamán belül felhasználható, de már a másik évben fel nem használható.

A. J. Köszönjük. Fogadja az önt és családját ért veszteség fölött őszinte részvétünket.

Altisztkar. M.-Kövesd. Vidats osztályfőnök urhoz intézett le elűkre és az abban foglaltakra lapunk legközelebbi számában visszatérünk s az érdemleges választ ott meg fogják találni.

Pagát A kules történetét hozni fogjuk. Használó apróságokat új rovatunk részére mindig szívesen fogadunk.

E. S. A. fogadást ön nye te meg, az illető ur sohasem volt a „Haladás” szerkesztőségének tagja, azzal úgy látszik, csak dícselkedett.

Gamma. Személyes élű támadást magában foglaló levelét nem adjuk közre

Gülbaba sirja: — A vándorlegény; — Miért? című költemények nem közölhetők.

Felelős szerkesztő: Zsivkovics Antal

A miskolezi szőlőbirtokosok bor- és szőlőértékesítő egyesületének választmánya ez uton értesíti egy az egyesület tagjait, mint a borvásárló közönséget, hogy mult évi

TÖRZSKÖNYVÉT

elkészítette és az egyesületi elnökünk

== *Szaffka Pál* ==

kir. közjegyző ur hivatalos helyiségében van elhelyezve.

Ujabbí bejelentések, valamint tudakozódások egy a tagok, mint a borvásárló közönség részéről az egyesület titkárjához

Zsifkovics Antal

máv. üzletv. ellenőrhöz czimezendők.

Vasuti

altiszti vizsgára

készülők

kézikönyve.

Irta:

SZEMERÉDY LÁSZLÓ, máv. irodatiszt.

A legjobbnak elismert tankönyv az altiszti képesítő vizsgára készülők részére.

Ára 3 K.

Utárvétellel küldve 3 K. 40 f.

Megrendelhető: özv. Szemerédy Lászlónénál
S.-A.-Ujhely (pályaudvar.)

Van szerenésém becses tudomására hozni, miszerint „Erzsébet“-hez címzett

gyógyszertáramat

a Vörösmarty- és Szirma utca sarkán, (ezelőtt Gordon-utca) megnyitottam.

Midőn kész szolgálatomat fe ajánlom, egyuttal legyen szabad b. figyelmét arra is felhívnom, hogy az összes vasuti alkalmazó ak részére a gyógyszerek szállítását megkaptam és annak kiszolgáltatását gyorsan és pontosan eszközölöm s továbbá hogy nálam minden, a gyógyszerészethez tartozó különlegességek is kaphatók, ugymint:

„Zsifkovics Antal“ kö-zvény és rheuma elleni folyadék. Ár 70 fillér.

Szt. Antal pastillák, mindenféle gyomorhaj, felfúvódás, rossz emésztés és étvágytalanság ellen. Ár 60 fillér

Tyukszemirtő „Pedin“, biztos hatású szer tyukszem és cörkeményedés ellen, este reggel bekenni. Ár 60 fillér.

Erzsébet királyné gyöngyvirág arczcréme, a szeplő és májfoltokat eltávolítja, az arcz és kéznek habserű színt ad, hatása gészon biztos. Ár 90 fillér. Az üros tégely 10 fillérbe visszavéttetik. Hozzá

Erzsébet gyöngyvirág szappan, ár 60 fillér.

„Peditör“ biztos szer a lábizzadás, lábszag, kipállás és ebből származó bő.bajok ellen, A test minden részére alkalmazható. Ár 70 fillér.

Dr. Moore fagybalzsam, a fagyos részeket este reggel bekenni, a fájdalmas viszketést megszünteti, hatása biztos. Ár 70 fill.

Erzsébet k. száj-essentia 20—30 csepp egy pohár vízbe cseppentve az inyhut erősíti és a fogromlást megakadályozza. A szájnak kelemes ízt köl-önöz. Ár 70 fill.

Balassa cseppek, étvágytalanság ellen. Ár 70 fill.

„Magyarhoni balzsam b. pedró“ nagy szaktekintélyek által kitünőnek ta. átott. Ár kis doboz 40 fillér, nagy doboz 45 fillér

Erzsébet k. növény fogpora, kis doboz 50 fillér, nagydoboz 1 ko ena.

Vidékre 2 korona megrendelésnél posta és csomagolás nem számítatik.

Mély tisztelettel, vagyok alázatos szolgálja

Popovits Antal,

15

Az „Erzsébet“-hez címzett gyógyszerész tulajdonosa

Sürgőnyezim : Popovits gyógyszerész Miskolcz

Nyomatott Szelenyi és Társa könyvnyomdájában Miskolczon.